

WSZYSTKIE EPOPEJE ŚWIATA

Wielkie narracja wracają. Sens i całość upominają się o swoje miejsce w we współczesnej literaturze, w kształtowanym przez nią obrazie świata. Nawet jeśli jest to świat postapokaliptyczny. W takiej sytuacji epopeją nie musi już być tekst tak oczywisty jak *Kamień na kamieniu* Myśliwskiego, *Miazga* Andrzejewskiego czy *Przemija postać świata* Malewskiej. Jeśli epopeja to sens i całość, to świat, który proza powołuje do istnienia, kto ograniczy jej zasięg? Kto zakwestionuje Twój wybór? Kto, na przykład, zaprzeczy obecności epopei w fantastyce? Kto rodzimym epopejom uniemożliwi dialog z literaturą amerykańską (od Steinbecka po McCarthy`ego), francuską (od Hugo po Houellebecq) czy rosyjską (od Tolstoja po Głuchowskiego). Taka epopeja warta jest zachodu, czyli lektury i pracy magisterskiej. Bo epopeja to utwór przenoszący świat: całość naznaczoną sensem, z podległej czasowi przestrzeni historii w niepodległą przemijaniu (nad)przestrzeń kultury.

Przykładowe tematy:

- Epopeja narodowa? *Kamień na kamieniu* Wiesława Myśliwskiego
- *Miazga* Andrzejewskiego jako niemożliwa do spełnienia epopeja inteligentka
- Czechow, Szekspir i epopeja z drugiej ręki, czyli *Miłość na Krymie* Mrożka
- Zbigniew Herbert i epopeja
- Epika i fantastyka. Proza Andrzeja Sapkowskiego
- *Heban* Kapuścińskiego jako epopeja
- Ginące i rozkładające się światy w reportażach Wojciecha Tochmana
- Epopeje literatury polskiej w konfrontacji z epopejami literatury powszechnej
- każdy inny temat, w którym sens i całość decydują o lekturze

prof. dr hab. Elżbieta Awramiuk

Zróżnicowanie współczesnej polszczyzny

Celem prac powstających na seminarium będzie opis wybranych aspektów współczesnego języka polskiego, uwzględniających jego zróżnicowanie społeczne (socjolekty), terytorialne (regionalizmy), stylistyczne (style funkcjonalne), chronologiczne (najnowsza leksyka), biologiczne (biolekty), normatywne (poprawność językowa) bądź inne (np. subkod mówiony a pisany). W polu zainteresowań mieszczą się także przemiany zachowań komunikacyjnych Polaków (np. etykieta językowa, demokratyzacja języka, język inkluzywny) oraz rozważania nad przyczynami zachodzących zmian językowo-komunikacyjnych.